

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.176/2024/5.

A felperes:

felperes Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Gács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gács Attila ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes Kft. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Jagicza Mónika ügyvéd (ügyvéd címe)

A per tárgya:

Nemzetközi fuvarozási szerződésből eredő kártérítés

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 5.G.21.129/2022/73.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperes, 5.G.21.129/2022/74.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 5 000 (ötezer) eurót és annak 2021. március 31. napjától a kifizetésig terjedő időre számított évi 5%-os mértékű késedelmi kamatát.

Mellőzi a felperes perköltségfizetésre kötelezését és alperest kötelezi, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2 071 096 (kettőmillió-hetvenegyezer-kilencvenhat) forint első- és másodfokú eljárási költséget.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes, mint szállítványozó az őt megbízó ország 1 neve társaság 1 neve szállítványozó cég megbízásának teljesítése érdekében 2021. január 10-én TR-000032-21 szám alatt fuvarmegbízást adott az alperes részére egy ország 2-ből ország 3-ba végzendő nemzetközi közúti fuvarfeladat teljesítése érdekében. A fuvarmegbízás szerint az áru feladója az társaság 2 neve volt, az egyik szállítandó árut (TRIP NR 71967-72016) város 1 neve, míg egy másikat (1000622027) város 2 neve, 2021.01.12. napján, 08:00-tól kellett felvenni, majd azt ország 3-ba szállítva felperesi lerakónál leadni, a magyarországi ingatlan 1 címe szám alatti ingatlan „E” épület címen. A Szerződés szerinti fuvardíj 920,00 EUR + 248,40 EUR Tax, összesen 1 168,40 EUR volt.

[2] Az alperes kamionvezetője az áru felvételére a megbízás szerinti időben és helyen az rendszám 1, rendszám 2 forgalmi rendszámú pótkocsis fuvarszöveggel megjelent az első helyként megjelölt város 1 neve, ahol az áru papírai hiánya miatt a felrakódás késve történt meg, ezért város 2-be a második felrakási helyre késéssel érkezett. város 2 neve a CMR 2769029 számú fuvarokmányokat (5.G.21.570/2021/10. sorszám alatt A/3.) a felperes megbízásából és utasítására az árut felrakó ország 2 partner állította ki, mely CMR okmány a kiszolgáltatási helyként tévesen nem a helyes magyar címadatot, hanem az ország 1 neve, város 3 neve lerakóhelyet tartalmazta.

[3] A felrakódást követően az alperesi fuvarszöveg elhagyta a város 2 telephelyet, majd a járműszerelvényt útközben az ország 2 rendőrség ellenőrzés alá vonta. A rendőrhatalóság a fuvarmegbízástól eltérő kiszolgáltatási helyet tartalmazó CMR okmány miatt

a fuvarokmányokat elvette, a kamion forgalmi engedélyét bevonta és a szállítóeszköz zárlatát, illetve lefoglalását rendelte el 3 hónapra, valamint 4 130,00 EUR azonnali bírságot szabott ki. A rendőrség a helyszíni jegyzőkönyvben (5.G.21.570/2021/10. sorszám alatt A/4.) szabályszegésként azt rögzítette, hogy a 298/74. törvény 46. cikke szerint a nevezett magyarországi bejegyzésű gépjármű szerelvény, CEMT hatálya alá tartozó, ún. harmadik országos fuvart végzett ország 2-ből ország 4-be és ország 1 neveba az előírt CEMT engedély nélkül. A bírságot és a zárolt kamion lefoglalás helyén történő parkolásának költségét az alperes fizette ki. Ekkor derült ki az alperes számára, hogy az ország 2országi feladó által város 2 neve kiállított CMR fuvarokmány a kiszolgáltatási cím tekintetében eltérést tartalmazott a fuvarmegbízáshoz képest.

[4] A küldemény maga nem képezte a lefoglalás tárgyát, de mivel az a szállítóeszközön volt, ezért a tehergépjármű lefoglalása a küldemény továbbítását megakadályozta. Az alperes a további tárolási költségek csökkentése érdekében a hatósági jóváhagyással intézkedett a fuvarszerszám más helyszínen, az alperes üzleti partnere, a társaság 3 neve ország 2 társaság telephelyén történő tárolása iránt, és gondoskodott a sofőr hazautaztatásáról.

[5] Az alperes minderről értesítette a felperest és a felek között többszöri levélváltás során egyeztetés kezdődött a hatóság eljárásával összefüggésben alperesnél felmerült költségek viselésével és az áru felperes részére történő kiadásával kapcsolatosan. A többszöri egyeztetés eredményeként az alperes jogi képviselője útján 2021. január 25. napján egyezségi ajánlatot küldött e-mailben a felperesnek, melyben indítványozta, hogy ha a felperes 5 000 EUR összeget megfizet a részére és ezzel egyidejűleg olyan egyoldalú, ügyvéd által ellenjegyzett jognyilatkozatot tesz, mely szerint a jelen jogviszonnyal összefüggésben vele szemben semminemű további igényt nem támaszt, a felek a szerződést lezártak tekintik, úgy kötelezettséget vállal arra, hogy az összeg bankszámláján történő hiánytalan jóváírását követő 1 órán belül az árut a felperes által megnevezett megbízottnak hiánytalanul átadja, egyúttal ő is megküldi az egyoldalú ügyvéd által ellenjegyzett jognyilatkozatát a felperes részére arról, hogy a jelen jogviszonnyal összefüggésben a felperessel szemben további semminemű igényt nem támaszt, azt lezártak tekinti.

[6] A felperes törvényes képviselője 2021. január 27. napján az alperes egyezségi ajánlatához kötődő alábbi nyilatkozatot tette ügyvéd által ellenjegyzett formában (5.G.21.570/2021/1. sorszám alatt F/6.): „Alulírott személy 1 neve, mint a felperes Kft. (szh: HU felperes székhelye, adószám:, Cg.) ügyvezetője a jelen nyilatkozat aláírásával feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettséget válllok arra, hogy a felperes Kft. által a társaság 4 neve Kft. (szh: HU alperes székhelye, adószám:, Cg....., képviseli: személy 2 neve ügyvezető) részére adott azonosító.... (10.01.2021.) azonosító számú fuvarozási megbízással (megbízások száma) létrejött jogviszonnyal kapcsolatban, azzal összefüggésben a alperes Kft.-vel szemben -a felek közötti egyezsége figyelemmel, melynek értelmében a felperes Kft. 5 000 EUR, azaz Ötezer euró összeget fizetett meg a alperes Kft. részére – a felperes Kft.-nek semmilyen jogcímen, semminemű követelése nincsen és azt a jövőben sem támaszt semmilyen jogcímen, azaz a tárgyi jogviszonyt a felperes Kft. véglegesen lezártak tekinti.

Kijelentem, hogy ezen nyilatkozat megtétele során nem befolyásol semmilyen kényszer vagy fenyegetés. Kijelentem továbbá, hogy a jelen nyilatkozatot, mint akaratommal mindenben megegyezőt, saját kezűleg, cégszerűen, jelen ügyvéd előtt, jóváhagyólag írom alá.”

[7] Az alperes 2021. január 28. napján a felek közötti egyezsége tekintettel ugyancsak ügyvéd által szerkesztett és ellenjegyzett nyilatkozatot tett, mely szerint: „Alulírott személy 2 neve, mint a alperes Kft. (szh: alperes székhelye, adószám:, Cg.....) ügyvezetője a jelen nyilatkozat aláírásával feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettséget vállalok arra, hogy a felperes (szh: HU felperes székhelye, adószám:, Cg., képviseli: személy 1 neve ügyvezető) által a alperes Kft. (megbízások száma) létrejött jogviszonnyal kapcsolatban, azzal összefüggésben a felperes Kft.-vel szemben – a felek között egyezsége figyelemmel, melynek értelmében a felperes Kft. 5 000 EUR, azaz Ötezer euró összeget fizet meg a alperes Kft. részére -a alperes Kft.-nek semmilyen jogcímen, semminemű követelése nincsen és azt a jövőben sem támaszt semmilyen jogcímen, azaz a tárgyi jogviszonyt a alperes Kft. véglegesen lezártnak tekinti.

Kijelentem, hogy ezen nyilatkozat megtétele során nem befolyásol semmilyen kényszer vagy fenyegetés.

Kijelentem tovább, hogy a jelen nyilatkozatot, mint akaratommal mindenben megegyezőt, saját kezűleg, cégszerűen, jelen lévő ügyvéd előtt, jóváhagyólag írom alá.”

[8] Az alperes a 2021. január 28. napján 9 óra 30 perckor keltezett, a társaság 3 neve részére e-mail útján megküldött F.1.18-10/2021. iktatószámú hozzájárulás áru kiadásához tárgyú nyilatkozatot tett, mely szerint „Alulírott személy 2 neve, mint a alperes Kft. (szh: alperes székhelye, adószám:, Cg.....) ügyvezetője, ezúton hozzájárulok ahhoz, hogy az telephely címe szám alatti telephelyen 2021. január 15. napjától a tehergépkocsin lévő, és a azonosító..... (10.01.2021.) azonosító számú fuvarozási megbízás szerinti (megbízások száma) teljes árut a társaság 3 neve a felperes Kft. részére kiadja, az alábbiak szerint: A fuvarokmányok szerinti áru átvételére jogosult: felperes Kft., HU felperes székhelye, adószám:, Cg.

A fuvarokmányok szerinti áru átadásával és átvételével, valamint a rakodással kapcsolatos kárveszély kizárólag az árut átadó társaság 3 neve-t és az árut átvevő felperes Kft.-t terheli.”

[9] Ezt követően 2021. január 29. napján a társaság 3 neve telephelyén lévő alperesi szállítóeszközzel átrakodva az áru feladója és tulajdonosa az társaság 2 neve cég vette fel az árut és gondoskodott annak elszállításáról.

A felperes perindítása, keresete, valamint alperes ellenkérelme

[10] A felperes 2021. március 31. napján előterjesztett fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme alapján Dr. közjegyző neve közjegyző/Ü/30331/2021. számon fizetési meghagyást bocsátott ki 5 000 EUR és járulékal megfizetésére az alperessel szemben. A kibocsátott fizetési meghagyásos alperesi ellentmondás folytán perré alakult.

[11] A felperes perindító keresetet tartalmazó iratában 5 000 EUR tőke és ezen összeg után 2021. január 7. napjától a kifizetés napjáig járó évi 5% kamat, valamint perköltségként a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest, azzal, hogy a jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

[12] Keresete jogalapjaként a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:257. §, a "Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről" szóló, Genfben, az 1956. évi május hó 19. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1971. évi 3. törvényerejű rendelet, „EGYEZMÉNY A NEMZETKÖZI KÖZÚTI ÁRUFUVAROZÁSI SZERZŐDÉSRŐL” (CMR) 3. Cikke, 12. Cikk 1. pontja, 14. Cikk 1. pontja, és a 12. Cikk 7. pontja rendelkezéseit jelölte meg, a kamat mértéke tekintetében a CMR 27. Cikke 1. pontjára hivatkozott.

[13] Keresetét arra alapította, hogy a felek közötti fuvarozási szerződés alapján létrejött jogviszonyban a szerződést és a felek közötti egyezséget az alperes nem teljesítette, az 5 000 EUR ellenében az alperes a küldeményt nem a felperesnek szolgáltatta ki, az ebből eredő kárért a CMR 12. Cikk 7. pont alapján az alperes felelős, amelynek mértékét a felperes 5 000 EUR-ban jelölte meg.

[14] Hivatkozott arra, hogy a fuvarozási szerződés az alperesnek felróható okból nem teljesült, mert a fuvarlevélbe a fuvarmegbízástól eltérő téves, harmadik országbeli cím feltüntetését az alperesi fuvarozó nem észlelte, azt a felperesnek nem jelezte, utasítást nem kért. Utalt arra, hogy a CMR 3. Cikke értelmében a fuvarozó alkalmazottai és minden más olyan személy cselekményéért, valamint mulasztásáért, akinek szolgálatát a fuvarozás teljesítése céljából idénybe veszi, úgy felel, mintha az saját cselekménye vagy mulasztása lett volna, feltéve, hogy ezek az alkalmazottak vagy egyéb személyek feladatkörükön belül jártak el. Ez alapján az alperes felelős azért, hogy az ő szállítóeszközén, az ő birtokában lévő küldemény nem a felperes részére, hanem ismeretlen személy számára lett kiszolgáltatva. Előadta, hogy a kifizetett 5 000 EUR összeget megbízójára, a küldemény vevőjére azért nem tudta tovább hárítani, mert a küldemény részére – a felperest megkerülve – közvetlenül kiszolgáltatásra került.

[15] Hivatkozott továbbá arra, hogy a 2021. január 28. napján tett nyilatkozatában a további követelésről történő joglemondás arra az esetre vonatkozott, amennyiben a küldeményt az alperes szabályszerűen neki vagy az általa a helyszínre kirendelt megbízottjának adja át. Az alperes az egyezséget nem teljesítette, a joglemondó nyilatkozat ezért figyelmen kívül marad. Tévesnek tartotta azon alperesi állítást, hogy a fuvarmegbízás CEMT engedély köteles lett volna, mivel a fuvarozás az Unió területén (ország 2 ország és Magyarország) uniós honosságú, magyar fuvarozóval történt, így CEMT engedély a fuvarozó részére sem volt szükséges. Ennek kapcsán utalt arra, hogy az ország 2 hatóságok a CEMT engedély hiánya miatti eljárására az adhatott alapot, hogy a CMR fuvarlevélre tévesen ország 1 neve cím került feltüntetésre, melyet bár nem az alperes töltött ki, de az alperes munkavállalójának ezt a téves kitöltést észlelnie kellett volna és jeleznie a felperes felé, hogy a fuvarlevél eltér a kapott megbízástól, vagyis azt, hogy a fuvarlevélen egy ország 1 neve cím áll, és nem a megbízásban szereplő vecsési cím. Ezt az alperes alkalmazottja nem vette észre és a felperesnek nem jelezte, a felrakás helyén nem kérte a fuvarlevél kijavítását.

[16] Az alperes a teljes kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a csatolt megbízási szerződés alapján, azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére nem köteles.

[17] Az alperes elsődleges ellenkérelmét a felek között létrejött egyezség alapján a 2021. január 27. napján tett felperesi joglemondó nyilatkozatra alapította. Védekezése szerint a felperes lemondott a jogáról, hogy a per tárgyát képező fuvarozási megbízással kapcsolatban bármilyen jogcímen követelést érvényesíthessen az alperessel szemben.

[18] Másodlagosan azt hangsúlyozta, hogy ő a felek megállapodásában foglaltaknak eleget tett, az áru kiadásához a hozzájáruló nyilatkozatát megadta, azt a társaság 3 neve részére elküldte. Állította, hogy ennél többet nem tehetett, hiszen az áru nem az ő, hanem az áru felelős őrzését végző társaság 3 neve birtokában volt. Ahhoz, hogy az áru nem a felperesnek lett kiadva, maga a felperes is hozzájárult egyrészt azzal, hogy nem adta meg az áru általa állított új fuvarozójának adatait, az árut átvevő gépjármű rendszámát, honosságát és egyéb adatot, másrészt azzal, hogy a felperes minden adatot közölt az áru fellelhetőségével kapcsolatban a saját megbízójával, az társaság 2 neve-vel, mely cég az áru feladójaként a felperest megkerülve így intézkedni tudott az áru elszállításáról.

Az elsőfokú bíróság döntése és annak indokai

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és felperest kötelezte perköltség fizetésre alperes javára. Az ítélet jogi indokolásának a tényállást elemezve megállapította, a felperes szállítmányozóként az társaság 2 neve külföldi megbízójával kötött szállítmányozási szerződés teljesítése érdekében a küldemény továbbításához szükséges fuvarozási szerződést kötött 2021. január 10. napján az alperessel. E jogviszony a CMR Egyezmény 1. Cikk 1. pont, 4. Cikk, valamint 9. Cikk 1. pontja értelmében nemzetközi közúti fuvarozási szerződésnek minősül. A jogviszonyban a fuvarmegbízás adatai szerint a fuvarozó az alperes volt, akinek két ország 2országi felrakási helyen kellett árukat felvennie, a felperes Magyarországon megjelölt címére azokat továbbítani és azokat a felperes részére átadnia. A bíróság e tényállási adatok alapján kiindulópontnak tekintette, hogy a felperes által megrendelt nemzetközi fuvarozás elmaradásából keletkezett a perbeli jogvita.

[20] Felek között nem volt vitatott, hogy az alperes a fuvarmegbízást eredményesen nem teljesítette, mivel az árut szállító gépjármű lefoglalásra került rendőrségi intézkedés nyomán. A felek e függő jogi helyzetnek a megoldására törekedtek, amikor egymással egyezséget kötöttek annak érdekében, hogy a felperes az áruval rendelkezni tudjon, az alperesnek pedig a gépjármű lefoglalásával kapcsolatban felmerült költségei rendezésre kerüljenek a felek közötti költségmegosztás útján.

[21] A bíróság elsődlegesen azon alperesi védekezést vizsgálta, mely szerint a felperes 2021. január 27. napján olyan tartalmú joglemondó nyilatkozatot tett, hogy a perbeli jogviszonnyal kapcsolatban semmilyen jogcímen igényt nem támaszt az alperessel szemben.

A bíróság a Ptk. 6:8. §, valamint 6:86. § (1) bekezdést alapul véve a Kúria következetes gyakorlatára utalt, melynek értelmében joglemondásnak csak egyértelmű, kifejezett jognyilatkozat tekinthető és az nem értelmezhető kiterjesztően. A bíróság álláspontja szerint a vizsgált felperesi nyilatkozat ezen feltételeknek megfelel, a felperes félreérthetetlenül tett arra feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettségvállalást, hogy a perbeli jogviszonnyal kapcsolatban és összefüggésben a jövőben sem támaszt követelést az alperessel szemben. Ezt a „semmilyen jogcímen”, „semmilyen követelés” kifejezések használatával tett nyilatkozat a bíróság álláspontja szerint megalapozza, ezzel az alperes részére az egyezség kapcsán átadott 5 000 euró visszakövetelésének jogáról mondott le a felperes. A bíróság álláspontja szerint a kölcsönösen megtett joglemondó nyilatkozatok folytán a felek akarata arra irányult, hogy ezen egyezséggel a közöttük létrejött jogvitát véglegesen lezárják.

[22] A felek közötti egyezség tartalmát elemezve a bíróság rögzítette, annak lényege az volt, hogy az 5 000 euró alperes részére történő megfizetésével és az ehhez kapcsolódó joglemondó nyilatkozat megtételével egyidejűleg az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy az árut a felperes rendelkezésére bocsátja. A bíróság álláspontja szerint azonban a felperes joglemondó nyilatkozatából, annak szövegkörnyezetéből nem következik az, hogy lenne egy megszabott feltétel, aminek bekövetkezésétől függ a joglemondó nyilatkozat hatálya. A feltételhez kötöttséget nem lehet kiterjesztően értelmezni. A bíróság e tekintetben utalt a felperes korábbi törvényes képviselőjének tanúvallomására, aki a joglemondó nyilatkozatot a későbbiekben esetlegesen felmerülő költségekre vonatkoztatta. Mindezek alapján a bíróság egyetértett az alperes elsődleges érvelésével, mely szerint a felperes az igényérvényesítésről lemondott, a joglemondó nyilatkozat következményeként a perbeli fuvarozási jogviszonyból eredően igényt már nem érvényesíthet. A joglemondás a kereset elutasításához vezet.

[23] A bíróság mindezekről függetlenül vizsgálta a felperes kereseti kérelmét megalapozó tényeket és az alperes másodlagos védekezésében előadottak helytállóságát is. A tényállásból megállapította, az alperes az egyezség megkötésének napján hozzájárulást adott a felperes számára az áru kiadásához, melyet az árut ténylegesen birtokló társaság 3 neve részére e-mail útján megküldött. E tényállási elemek azt támasztják alá, hogy az alperes a megállapodás szerint járt el. A felperes az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a hozzájáruló nyilatkozat megtétele megtörtént, a felek által csatolt e-mail üzenetváltások is ezt támasztják alá. személy 1 neve tanúvallomása ugyancsak ezt erősítette meg azzal együtt, hogy a tanú elismerte, olyan konkrét adatot nem szolgáltatott az alperes számára, hogy pontosan kinek és milyen előállított fuvarszközre kell az árut felrakodni. Ez a felperes által sem vitatottan utóbb sem történt meg.

[24] A bíróság kitért arra is, a felperes maga nyilatkozott megbízója felé arról, hogy eredményesen egyezséget kötött az alperessel, melynek következtében jogosulttá vált a küldeményről rendelkezni. A megbízóhoz intézett levélben kitért arra, hogy az adott tárgynappal a költségek megfizetését követően a megbízó részéről a küldemény átvehető lesz. A felperes e nyilatkozatai azt támasztják alá, hogy az egyezséget eredményesnek, sikeresnek, a jogvitát pedig véglegesen lezártnak tekintette. A bíróság megítélése szerint a peradatok azt támasztják alá, hogy az alperes az egyezségben foglaltak szerint járt el, alaptalan a felperes ezzel ellentétes hivatkozása.

[25] A bíróság a tényállás további elemzése kapcsán kitért még arra, hogy a fuvarlevél hibás kiállítása felperes érdekkörében merült fel, ugyanakkor ezt az alperes

alkalmazottjának észlelnie kellett volna, ennek hiányában a felperes értesítése ezzel kapcsolatban nem történt meg. A lefoglalás tényéről azonban rövid úton, haladéktalanul értesítést kapott alperestől a felperes. A fuvarmegbízás teljesítése közvetlenül a gépjármű lefoglalásának okán hiúsult meg. A bíróság meggyőződése szerint egy okfolyamat vezetett ahhoz, hogy a felperes az egyezség ellenére mégsem jutott az áru birtokába. A bíróság e körben értékelte azt is, hogy a felperes külföldi megbízója magától a felperestől szerzett tudomást arról, hogy hol található az áru, és így tudott közvetlenül hozzájutni ahhoz.

[26] A továbbiakban a bíróság elemezte a társaság 3 neve részéről eljáró ország 2 személy írásban tett tanúvallomását, melyet nem talált olyan bizonyító erejűnek, amely alkalmas lenne az e-mail levelezésekben foglaltak cáfolatára. Az e-mail levelezésből kitűnik, hogy a felperes külföldi megbízója felvette a kapcsolatot a társaság 3 neve céggel és így vált lehetővé számára, hogy az árut közvetlenül felvegye.

A felperes fellebbezés és az alperes fellebbezési ellenkérelme

[27] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és kereseti kérelmének helyt adást, továbbá alperes első- és másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelezését. Kifogásolta, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta az egyezségeken kívül általa csatolt, minden további bizonyítékot, tévesen alapozta a kereset elutasítását arra, hogy az őt ért kár abból következett, hogy az áruszállító járművet lefoglalták. Valójában az alperes mulasztotta el tájékoztatási kötelezettségét a CMR hibás adata kapcsán.

[28] A jogi érvelés körében kifejtette, az elsőfokú ítélet téves arra vonatkozóan, hogy az alperessel kötött egyezségben olyan jogról lemondó nyilatkozatot tett, mely alapján már nem követelheti vissza az egyezség alapján kifizetett 5 000 Eurós összeget. Az egyezség ugyanis arra az esetre vonatkozott, amennyiben mind a felperes, mind az alperes teljesíti az egyezségben előírt kötelezettségüket. Az alperes nem tett eleget vállalt kötelezettségének, a felperes által megnevezett fuvarozó részére kellett volna ugyanis az áruk kiadhatóságát biztosítania. A felperes azonban még nem nevezett meg fuvarozót, amikor már a küldemény kiadására a társaság 3 neve részéről sor került egy harmadik személy felé. Az egyezség alperes részéről történő megszegését, valamint az a tény, hogy a felperes az alperes nem teljesítése miatt követeli vissza az egyezségnek megfelelően korábban már megfizetett 5 000 eurót, az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta.

[29] Felhívta a figyelmet az ítélet ellentmondására, a [32] bekezdésben rögzítésre került, hogy az egyezségben az alperes kötelezettséget vállalt az áru felperes rendelkezésére bocsátására, a továbbiakban azonban ellentmondóan azt rögzíti az ítélet, hogy ebből nem következik az, hogy lenne egy megszabott feltétel, aminek bekövetkezésétől függ a joglemondó nyilatkozat hatálya. Az egyezség teljesítésével kapcsolatosan nem lehet a joglemondó nyilatkozatot figyelembe venni.

[30] A továbbiakban felperes idézte azon alperesi nyilatkozatokat, melyek álláspontja szerint azt támasztják alá, hogy az alperes még nem kapott pontos utasítást konkrét adatokkal a kiadásra, azonban ennek ellenére erre mégis sor került. Az alperes a fuvarfeladat teljesítése során nem az elvárható módon járt el, tájékoztatási kötelezettségét

elmulasztotta a CMR fuvarokmány hibás adatával kapcsolatban. Ezt maga a járművezető nyilatkozata is alátámasztja, aki figyelmetlenségét bevallotta. Az áru lefoglalása és az ebből eredő költségek elkerülhetőek lettek volna a hibás adat felismerése és az ezzel kapcsolatos haladéktalan tájékoztatás esetén. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat önmagukban és összességében is tévesen értékelte, és helytelen jogi következtetésre jutott.

[31] Külön kifogásolta felperes, hogy az ítélet tényállása nem tartalmazza az alperes szerződésszegő magatartásának leírását. Az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően azt a tényt sem, hogy az alperes nem a felperes által megnevezett fuvarozónak biztosította az árukiadást, hanem általános utasítást adott erre nézve az árut őrző szerződéses partnerének, mely lehetővé tette, hogy harmadik, illetéktelen személy vegye át a küldeményt. Megjegyezte, ezzel kapcsolatban a társaság 3 neve eljárása is szerződésszegő volt, ugyanakkor az alperes a CMR 3. Cikke alapján szerződő partneréért felelősséggel tartozik. Hangsúlyozta, az említett ország 2 cég nem tekinthető felelős őrzőnek, hiszen jogviszonyban állt az alperessel.

[32] A továbbiakban idézte az ítélet [46] bekezdését, mely álláspontja szerint ellentétes a periratokkal és a megállapított tényállással. Nem az ott leírt okfolyamat vezetett ahhoz, hogy nem jutott hozzá a fuvarszerződésben szereplő küldeményhez, hanem elsődlegesen az alperes szerződésszegése, továbbá az, hogy az egyezség betartására sem került sor alperes részéről, mely további kárt okozott neki. Megjegyezte, a felek közötti egyezség nem tartalmazott határidőt a számára, hogy az általa kijelölt fuvarozó adatait megadja az alperesnek. Abból, hogy erre nem került sor, nem következik az, hogy bárkinek jogában lett volna a perbeli küldeményt alperesi engedély alapján elszállítania.

[33] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Kérte továbbá a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását.

[34] A fellebbezés eljárásjogi hiányaként jelölte meg, hogy az nem határozta meg azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a felperes fellebbezését alapítani kívánta. Továbbá azt sem, hogy a másodfokú bíróság milyen felülbírálati jogkörben járjon el az anyagi jogi felülbírálat során. Jóllehet e tartalmi elemeket a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja, valamint a 369. § (3) bekezdése kötelezőként meghatározza.

[35] Érdemi védekezésként az alperes előadta, a tényállás megállapítása helyesen történt az elsőfokú bíróság részéről és az abból levont jogkövetkeztetések, valamint a jogi álláspont is megalapozott. A továbbiakban a felperes fellebbezésében foglalt hivatkozásokat idézve külön-külön kitért azok cáfolatára. E körben elsődlegesen helyes mérlegelésen alapuló következtetésnek kérte tekinteni a bíróság azon megállapítását, hogy a joglemondó nyilatkozat alapján a felperes követeléssel már nem léphet fel az irányában. A tényállás alapján a keresetet a bíróság azért utasította el, mert egyetértett azzal, hogy a felperes joglemondó nyilatkozata alapján már nem jogosult igényt érvényesíteni.

[36] Ettől függetlenül vizsgálta a további tényeket, amelyek a másodlagos alperesi védekezésben előadottakat támasztották alá. A gépjármű lefoglalásának tényét a bíróság nem a kereset elutasítás okaként, hanem a fuvarmegbízás nem teljesítésének közvetlen okaként vette figyelembe. Alperes felhívta a figyelmet, felperesi érdekkörbe esett a CMR

fuvarokmány hibás kitöltése, ez volt a közvetlen oka az ország 2 hatóság intézkedésének. Alperes szerint a joglemondó nyilatkozatot az egyezségben rögzítettekkel együtt kell értelmezni, és ez az oka, hogy jelen esetben nem követelheti vissza a korábban már kifizetett 5 000 eurós összeget a felperes.

[37] A joglemondás tartalmával a már kezdettől fogva jogi képviselővel eljáró felek mindkét oldalon tisztában voltak az egyezségben rögzített kötelezettségek kölcsönösen betartásra kerültek, az 5 000 euró átutalása nyomán az alperesi oldal kiadta a felperes részére a hozzájárulás árukiadáshoz tárgyú nyilatkozatot. Ennek tartalmát felperes nem vitatta, egyéb teljesítéssel kapcsolatos igénnyel nem élt. Alperes kérte figyelembe venni, hogy valójában az áru nem is volt ténylegesen a birtokában. A jogról lemondó nyilatkozat egyik fél oldalán sem tartalmaz feltételt, annak be nem tartása esetére jogkövetkezményt nem ír elő.

[38] A tényállás kapcsán alperes kiemelte még, a hatósági intézkedés folytán 8 366,04 euró kára keletkezett, ennek megosztásáról szólt az egyezség, mely alapján lehetővé vált a felperes részére az árukiadás. Mindezek nyomán pedig egyező tartalmú joglemondó nyilatkozatot tettek a felek a jövőre nézve. Alperes kitért arra, hogy az árukiadáshoz való hozzájárulás megtétele után konkrét utasítást kért a felperestől, hogy adja meg a pontos adatokat a kiszolgáltatáshoz, de ez nem történt meg. Alperes cáfolta, hogy az egyezségben foglaltakat megszegte volna, annak betartását a perbeli bizonyítékok alátámasztják, ezek igazolják, hogy maga a felperes is teljesítettnek tekintette az egyezséget. Előadta továbbá, a felperes tévesen kezeli egy nyilatkozatként a felek közötti egyezséget, valamint a joglemondó nyilatkozatokat. Az egyezség valójában szerződés, míg a joglemondás egyoldalú jognyilatkozat. A perbeli jogvitában mindkét okirat jelentőséggel bír, melyek közül a felperesi joglemondó nyilatkozat megalapozza az ítélet elutasítását.

[39] Alperes továbbra is hangsúlyozta, ő elvárható módon járt el, elsősorban a felperesnek kellett volna gondoskodnia arról, hogy a fuvarokmányok ne legyenek hibásak. Az ez okból bekövetkezett járműfoglalásról haladéktalanul tájékoztatta a felperest, egyúttal segítséget is kérve tőle. A foglalási cselekményre nem az alperes hibájából, hanem felperes téves fuvarokmány kitöltése miatt került sor. A felperes egyebekben pedig nem nevezte meg az általa megbízott fuvarozót, így hozzájáruló nyilatkozatot nem lehetett részletesebb tartalommal megtenni, a nyilatkozattal kapcsolatban felperesnek nem is volt kifogása. Az alperes megjegyezte továbbá, a felperes végső soron azért nem jutott hozzá az áruhoz, mert az árutulajdonos tudtára hozta, hogy az hol lelhető fel, és ezzel közrehatott abban, hogy a tulajdonos, alperes tudta és hozzájárulása nélkül elvihette az árut. Az áru felvételére feljogosított személy megjelölése a felperes részéről nem történt meg, így az általánosságban tett hozzájárulás folytán a társaság 3 neve jogszerűen intézkedhetett.

[40] Az alperes a késedelmi kamatigényt is megalapozatlannak, annak megadott kezdő időpontját helytelennek minősítette, mivel azt még a fuvarmegbízást megelőző időpontban jelölte meg a felperes. Az alperes másodfokú eljárási költségfelszámításához kapcsolódóan ellenkérelméhez csatolta az ügyvédi meghatalmazást, megbízási szerződést és költségjegyzéket.

Az ítéltábla döntésének indokai

[41] A felperes fellebbezése túlnyomó részben alapos.

[42] A jelen peres eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) rendelkezései az irányadók. A Pp. 370. §-a egyértelműen meghatározza, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés során milyen körben bírálhatja el az elsőfokú bíróság ítéletét. A felülbírálati jogkör az adott kérdés vizsgálatának és minősítésének joga, amely magában foglalja az elsőfokú bíróság döntésének a megváltoztathatóságát. A Pp. 369. §-a a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének típusait határozza meg és azt is szabályozza, hogy a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható. Alapvető, hogy a fellebbezés okát és annak indokait a félnek egyértelműen meg kell határoznia és ezzel kell kijelölnie a másodfokú bíróságtól kért jogvédelem tárgyát és körét (Pp. 371. §). Mind a fellebbező félnek, mind ellenfelének tisztában kell lennie azzal, hogy milyen okból, az elsőfokú eljárás konkrétan milyen cselekményeit sérelmezve terjesztette elő a fellebbezést, és csak ez jelölheti ki a másodfokú jogvita kereteit, az ilyen tartalmú fellebbezés, illetve ellenkérelem alkalmazkodik a tisztességes eljárás követelményéhez.

[43] A fellebbezés tartalmát illetően az új Pp. rendelkezése szerint továbbra is a fellebbező fél kötelezettsége annak határozott megjelölése, hogy a jogorvoslat során a másodfokú bíróság milyen döntést hozzon, a kifogásolt rendelkezést vagy annak valamely részét mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül [Pp. 371. § b) pont], továbbá azt az anyagi vagy eljárási jogszabálysértést is meg kell jelölnie, amire a fellebbezését alapítja [Pp. 371. § d) pont].

[44] A felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és az alperes kereset szerinti marasztalására irányult. Emellett kérte az alperes kötelezését az első- és másodfokú perköltsége megfizetésére.

[45] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében eljárásjogi hiányosságokra hivatkozással kérte a fellebbezés elutasítását (helyesen: visszautasítását). Kifogásolta, hogy a felperes fellebbezésében nem határozta meg konkrét jogszabályhely megjelölésével, indokolással azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amire a fellebbezést alapítja, valamint nem határozta meg, hogy a másodfokú bíróság az ítélet anyagi jogi felülbírlata során a Pp. 369. § (3) bekezdésében meghatározott, mely felülbírálati jogkörével éljen.

[46] Az előbbiekre figyelemmel az ítéltáblának először az alperes eljárásjogi kifogásával kellett foglalkoznia, tekintve, hogy csak eljárási szabálysértés hiányában térhet át az érdemi döntés helyességének vizsgálatára [Pp. 383. § (1) bekezdés].

[47] A Pp. 371. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezésben – a beadványra vonatkozó alaki kellékek mellett – fel kell tüntetni

a) a fellebbezéssel támadott ítélet számát, valamint az ítéletnek a fellebbezéssel támadott rendelkezését vagy részét,

b) határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül,

c) (a felülbírálati jogkör megnevezését előíró rendelkezést hatályon kívül helyezte a 2020. évi CXIX. tv. 76. § 10. pontja),

d) azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés.

[48] A felperes fellebbezésének 10. pontjában (3. oldal utolsó bekezdés) hivatkozik arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat önmagukban és összességében is tévesen értékelte és helytelen következtetésre jutott. A fellebbezése többi részében igyekezett rámutatni az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának ellentmondásosságára, megalapozatlanságára. Külön jogszabályhely megjelölése nélkül is egyértelműen megállapítható volt az ítéltábla számára, hogy a felperes a Pp. 279. §-ában szabályozott, a bizonyítás eredményének mérlegelése vonatkozásában vitatta az elsőfokú ítéletet.

[49] A Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapítja meg.

[51] A Pp. 369. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálhatja az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jognak való megfelelőségét. Az anyagi jogi felülbírálat során

a) a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítheti és ennek alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti,

b) a fél által az első- vagy másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására bizonyítást folytathat le, és annak alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti,

c) a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetést vonhat le, a megállapított tényeket másként minősítheti,

d) jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését,

e) határozhat olyan kérdésben, amelyben az elsőfokú bíróság nem tárgyal, illetve nem határozott.

[52] A Pp. fentiekben idézett 371. § (1) bekezdésének c) pontját, az az a bíróság felülbírálati jogkörének megjelölését 2021. január 1-i hatállyal hatályon kívül helyezte a

2020. évi CXIX. tv., ezért ezt követően a bírói gyakorlat sem tekinti visszautasítási oknak a felülbírálati jogkörre vonatkozó pontos jogszabályi megjelölés hiányát.

[53] A felperes az előbbieket szerint tehát az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét, álláspontját vitatta, ez azonban az ügy érdemére vonatkozó kérdés, azt nem eljárási szabálysértésként bírálja el a másodfokú bíróság, hanem a Pp. 369. § (3) bekezdése szerinti felülmérlegelési jogkörében eljárva értékeli az elsőfokú bíróság indokolásában írtakat.

[54] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felek között nemzetközi fuvarozási szerződés jött létre, amelynek teljesítése lehetetlenült, tekintettel arra, hogy lefoglalták az alperes fuvareszközét. Az alperes kifizette az ország 2 hatóság által kiszabott díjat, illetőleg kauciót helyezett letétbe, hogy a fuvareszközt alacsonyabb költséggel járó tárolási helyen helyezze el az áruval. Ez a hely, az alperes ügyfélköréhez tartozó társaság 3 neve ország 2 cég telephelye volt. Ezt követően a felek között egyezkedés folyt a közöttük fennálló jogviszony lezárásáról és az áru kiadásáról. Ennek eredményeként 2021. január 28. napján a felek között írásba foglalt egyezség jött létre, amelyben a felek a felperes által kifizetésre kerülő 5 000 euró ellenében egymással szemben kölcsönösen joglemondó nyilatkozatot tettek, és a perbeli nemzetközi fuvarozási jogviszonyt véglegesen lezártak tekintették. Valójában a felek közötti egyezség csak egy része került írásban rögzítésre, a felek egyező perbeli előadása, illetőleg a csatolt további bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az egyezség másik része a perbeli fuvarozott áru kiadása volt, a felek tehát valójában akként egyeztek meg a közöttük lévő jogviszony lezárásaként, hogy a felperes által megfizetett 5 000 euró ellenében az alperes intézkedik a társaság 3 neve telephelyén lévő áru kiadásáról a felperes részére.

[55] A felperes a perben arra hivatkozott, hogy az egyezség rá vonatkozó, kötelező részének, azaz az 5 000 euró megfizetésének eleget tett, míg az alperes megszegte az egyezséget, mivel az áru nem az ő részére, hanem az őt megbízó ország 1 neve cégnek került kiadásra. Az alperes 2021. január 28-án e-mailben felhívta a társaság 3 neve-t, hogy a perbeli árut a felperes részére adja ki. Levelében azt is rögzítette, hogy a fuvarokmányok szerinti áru átadásával és átvételével, valamint a rakodással kapcsolatos kárveszély kizárólag az árut átadó társaság 3 neve-t és az árut átvevő felperes Kft.-t terheli.

[56] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felek közötti egyezségnek mindkét fél eleget tett, és tekintettel arra, hogy kölcsönösen joglemondó nyilatkozatot tettek, a felperesnek nincs jogalapja az összeget visszakövetelni. A bíróság nem állapította meg az alperes felelősségét abban a körben, hogy az árut a társaság 3 neve nem a felperesnek, hanem más személynek adta ki.

[57] Az alperes a társaság 3 neve céget felelős őrzőnek jelölte meg a per során és arra hivatkozott, nem felelős az áru harmadik személynek történő kiadásáért, hiszen megfelelően tájékoztatta a társaság 3 neve-t az áru kiadásáról, illetőleg a kárveszély viseléséről. Az alperes ezen álláspontjával az ítéltábla nem ért egyet, e tekintetben a fellebbezésben levezetett tényállás-értékelés fogadható el. A perbeli áru leszállítására, illetőleg a szerződés lehetetlenülésére figyelemmel, annak kiadására a szállítóeszköz lefoglalása ellenére is az alperes volt köteles, így a fuvarozási akadály felmerülését követően is birtokban lévő

fuvarozóként volt felelős az áru megőrzéséért. Alperes ezen kötelezettsége teljesítéséhez teljesítési segédként vette igénybe a társaság 3 neve-t. A nemzetközi áru fuvarozási szerződésről szóló, Genfben, 1956. május 19. napján kelt kedvezmény kihirdetéséről szóló 1971. évi III. tvr. (CMR) 3. Cikke értelmében, a fuvarozó az egyezmény alkalmazása esetén alkalmazottja, és minden más olyan személy cselekményéért, valamint mulasztásáért, akinek szolgáltatát a fuvarozás teljesítése céljából igénybe veszi, úgy felel, mintha a saját cselekménye vagy mulasztása lett volna, feltéve, hogy ezek az alkalmazottak vagy egyéb személyek feladatkörükön belül jártak el.

[58] Az előbbiek a perbeli esetre nézve azt jelentik, hogy az alperes érvényesen nem zárhatta ki a felelősségét az áru tárolását, őrzését ténylegesen végző társaság 3 neve esetleges mulasztása esetére. Az a tény, hogy a felperes nem intézkedett azonnal az áru átvételéről, illetve ennek kapcsán további levelezések folytak a felek között, még nem jogosította fel az alperest – illetőleg teljesítési segédjét, a társaság 3 neve-t – arra, hogy az árut átvételre nem feljogosított személynek adja ki, alperes legfeljebb az elhúzódo tárolással kapcsolatos költségeit érvényesíthette volna. Az előbbiekből következik, hogy az alperes felelős a társaság 3 neve azon intézkedéséért, hogy az áru olyan személy részére került kiadásra, akinek erre jogot a felperes nem biztosított. Alperes ezzel megszegte a felek között létrejött egyezséget. A felek joglemondó nyilatkozatai csak abban az esetben hatályosultak volna a jövőre nézve, ha az egyezségben vállalt kötelezettségeinek mindkét fél hiánytalanul eleget tesz. Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a felek közti alapjogviszony lezárása érdekében kötött egyezséget egy elkülönült jogviszonynak kell tekinteni, és az ebben vállalt kötelezettségek teljesítésének szabályszerűségét külön kellett vizsgálnia a bíróságnak. A felek jövőre nézve tett joglemondó nyilatkozatai kizárólag a fuvarozási alapjogviszonyból eredő kölcsönös követelésekre vonatkoztathatók, és az egyezség kölcsönös, szabályszerű teljesítése esetére vonatkoztak. A joglemondások az egyezség hibás teljesítése miatt keletkező igények érvényesíthetőségére nem terjedhettek ki. Az alperes neki felróható módon megszegte az egyezséget, így a felperes alappal követelhetette vissza a már előre kifizetett 5 000 eurót szerződésszegésből eredő kártérítés címén (Ptk. 6:142. §). A felperesnek felmerültek ugyan költségei a lefoglalt gépjármű kiváltásával, az áru elhelyezésével kapcsolatban, ezzel kapcsolatos igényét azonban a jelen perben nem érvényesítette, így annak megalapozottságát a bíróság nem vizsgálhatta.

[59] Helyesen mutatott rá az alperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a felperes keresetében, illetőleg fellebbezésében megjelölt késedelmi kamatfizetés kezdő időpontja megelőzi a felek között megkötött perbeli szerződés időpontját, így ez a kereseti kérelem ekként aggályos.

[60] A felperes az alperes szerződésszegő intézkedése folytán keletkezett kárának megtérítését követelte jelen perben, mely jogvitára a CMR rendelkezései irányadók a késedelmi kamatfizetés tekintetében is.

[61] A CMR 27. Cikk 1. pontja értelmében a rendelkezésre jogosultat a kártérítés összege után kamat illeti meg, ez az évi 5%-kal számított kamat attól az időponttól esedékes, amikor az írásbeli felszólalást a fuvarozóhoz elküldték, vagy ilyen felszólalás hiányában attól a naptól, amikor a keresetet megindították.

[62] A felperes keresetében a késedelmi kamatkövetelés kezdő időpontját ehhez képest tévesen jelölte meg, azonban helyesen hivatkozott a CMR 27. Cikk 1. pontjára. A felperes 2021. március 31. napján kérte a fizetési meghagyás kibocsájtását, ezért a késedelmi kamatkövetelése ettől a naptól kezdődően lehet megalapozott.

[63] Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdés alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest 5 000 euró megfizetésére, továbbá ezen összeg után, 2021. március 31. napjától a CMR 27. cikk (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére. Egyebekben az ítéltábla az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasító rendelkezését helybenhagyta, mely kizárólag a késedelmi kamatkövetelés fent megjelöltek szerinti részére vonatkozik.

[64] Az érdemben eredményes fellebbezés folytán pervesztessé vált alperes a Pp. 83. § (1) bekezdésére figyelemmel köteles a felperes költségeinek megfizetésére. Felperes fellebbezésében az első- és másodfokú perköltségének összegét mindösszesen 1 423 578 forint + áfa összegben jelölte meg, ezért a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és a 4/A. §-a alapján ezen összeg, valamint a felperes által lerótt elsőfokú és fellebbezési illeték (összesen: 263 152 forint) megtérítésére kötelezte az ítéltábla az alperest.

[65] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 375. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. január 21.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró